

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121436698
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:6121436698.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 17Csp/35/2021

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. XXX/XXX, XXX XX C. B., právne zastúpenému: JUDr. Zuzana Karaffová, advokátka so sídlom Námestie slobody 50, 083 01 Sabinov, o zaplatenie 3 684,92 EUR s prísl., takto

rozhodol:

2 17Csp/35/2021

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

11 17Csp/35/2021

Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania dňa 26.07.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3 684,92 EUR s príslušenstvom. Žalobu podával pôvodný žalobca – 365.bank, a.s., pričom tento do 02.07.2021 vykonával činnosť pod obchodným menom Poštová banka, a.s. Žaloba bola odôvodnená tým, že dňa 17.03.2015 uzatvoril žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Na základe zmluvy pôvodný žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 7 000 EUR a žalovaný sa zaviazal vrátiť istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko Žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 02.12.2019 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal nasledovné úhrady:

- dňa 04.12.2019 sumu vo výške 478,51 EUR,
- dňa 03.06.2020 sumu vo výške 266,34 EUR,
- dňa 03.07.2020 sumu vo výške 491,89 EUR.

Žalobca pred podaním žaloby prostredníctvom právneho zástupcu opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však ďalšiu splátku úveru neuhradil. Žalobca si v súdnom konaní uplatnil

voči žalovanému aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej čiastky. Žalovanému vznikla aj povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 11,68 % ročne. V súlade s Obchodnými podmienkami je Žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. V súvislosti s úročením nesplatennej istiny úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 v zmysle ktorého: "Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.", ďalej na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020 v zmysle ktorého: "Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol." Žalobca prostredníctvom amortizovaného výpisu preukazoval, že za riadneho plnenia povinností by žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 5252,14 EUR. Žalobca prepisom z listiny "Aktuálny stav úveru" preukazoval aj súhrnnú výšku platieb započítaných na úroky, t. j. 3 121,88 EUR. Platby vykonané žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa započítavali prednostne na istinu. Žalobcovi tak vzniká nárok na úroky z istiny vo výške 2 130,26 EUR ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by žalovaný zaplatil pri riadnom plnení a už zaplatenými úrokmi. Na základe vyššie uvedených skutočností mal žalobca za to, že žalovaný je povinný zaplatiť nasledovné dlžné sumy:

- a) istinu vo výške 3 666,92 EUR,
- b) vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 2 130,26 EUR,
- c) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 52,75 EUR (ide o úrok z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru),
- d) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 128,76 EUR (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaného),
- e) zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 666,92 EUR od 04.07.2020 do zaplatenia,
- f) poplatky vo výške 18,00 EUR.

Okresný súd Banská Bystrica vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu platobným rozkazom sp. zn. 13Up/1260/2021 zo dňa 11.08.2021, voči ktorému podal žalovaný odpor. Keďže žalobca navrhol pokračovať v konaní na miestne príslušnom súde, vec bola dňa 26.10.2021 postúpená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný v odpore zo dňa 25.08.2021 považoval celú pohľadávku za nedôvodnú a navrhol, aby súd žalobu žalobcu zamietol. Predovšetkým namietal, že mu výzva a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nikdy neboli doručené. Ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje náležitým spôsobom uvedené predpoklady pre výpočet RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., keď v zmluve nie je uvedený vzorec pre výpočet RPMN a konkrétne predpoklady, z ktorých sa vychádzalo pri výpočte RPMN. Podľa žalovaného tak je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Rozporoval taktiež správnosť hodnoty RPMN v zmluve, keď v zmluve bola uvedená RPMN 8,8 % a správnou je hodnota 8,69 %. Poukázal na smernicu EP a rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 a definíciu celkových nákladov spotrebiteľa a údaj o RPMN. Mal za to, že žalobca v neprospech a na jeho škodu sa odchyľil od zákona o spotrebiteľských úverov v otázke stanovenia výšky RPMN, čím ho uviedol do omylu. Žalovaný tiež namietal, že žalobca nepreukázal a z dokumentov doručených súdu nevyplýva, že by akýmkoľvek spôsobom skúmal, zisťoval, či overoval príjem žalovaného, jeho záväzky, ani rodinný stav. Preto konštatoval hrubé porušenie povinností veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou jeho schopnosť splácať úver a dôvodil, že zmluva je tak bezúročná a bez poplatkov. Mal tiež za to, že žalobca od neho nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené poukázal na to, že ku už uhradil celú istinu. Napokon uviedol, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko umožňuje zmenu podmienok stanovených dodávateľom a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jeho neprospech ako spotrebiteľa a tiež z dôvodu, že požaduje od neho uhradenie plnení, o ktorých nebol pred uzatvorením zmluvy preukázateľne informovaný. Ako neprijateľnú tiež označil dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú musel podpísať, pretože by inak nedostal úver a žalobca na jej základe vykonával zrážky zo mzdy. Záverom uviedol, že ak by sa súd nestotožnil s jeho argumentáciou, žiada o umožnenie splatiť dlh v splátkach po 20 EUR mesačne, pretože sa nie vlastnou vinou ocitol vo veľmi zlej životnej situácii, je nezamestnaný, predtým bol dlhodobo práceneschopný, prišiel k zdravotným problémom a z tohto dôvodu musel uzavrieť

dohodu o skončení pracovného pomeru. Jeho zdravotný problém – artróza kĺbu a rozvláknenie svalstva – predstavuje každodenné obmedzenie a nepretržitú bolesť, ktorá mu neumožňuje pracovať. Zdravotné problémy mu začali pred približne 4 rokmi a vtedy začali aj jeho problémy so zadlžovaním. Je dlžníkom v Poštovej banke a je voči nemu vedené aj konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 32Csp/60/2020 a sp. zn. 15Csp/17/2020 kvôli pôžičkám od Slovenskej sporiteľne, kde sa napokon dostal až ku konečnej požičanej sume 19 000 EUR, v dôsledku čoho nebol schopný splácať úver z Poštovej banky.

Žalobca vo vyjadrení k odporu zotrval na podanej žalobe. Poprel tvrdenia žalovaného a poukázal na to, že žalovaný nepoprel uzatvorenie zmluvy, ani čerpanie úveru. Tvrdenie, že žalovanému nie je známa povinnosť plniť označil za absurdné. Mal za to, že žalovaný síce poukázal na neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy, avšak svoje tvrdenie nijak právne relevantne nezdôvodnil. Predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy pritom podľa žalobcu nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku vzhľadom na zabezpečovací inštitút pri neplnení si povinností zo strany dlžníka a toto tvrdenie nemá vplyv na dôvodnosť vymáhaného nároku. Poukázal ďalej na to, že spolu so žalobou predložil podací hárok k výzve a upozorneniu. Ak by tento dôkaz nebol postačujúci, pre dôjdenie prejavu vôle doporučeným listom, ako tomu bolo v tomto prípade, v Nemecku ale aj na Slovensku platí, že ak doporučený list nie je možné doručiť z dôvodu nezastihnutia adresáta alebo oprávneného prijímateľa, poštový doručovateľ zanechá písomné oznámenie o jeho uložení na pošte. Čo sa týka dôjdenia zásielky poukázal na názor, že dôjdenie nastane, keď možno za normálnych okolností očakávať vyzdvihnutie zásielky na pošte, čo je najbližší pracovný deň (Lorenz K. In: Lorenz K. D. E. F. G. des Burgelichen Rechts, 9 Auflache, Munchen: C. H. Beck, 2004 § 26 mrg č. 24), pričom obdobný záver vyslovil aj Najvyšší súd ČR v konaní sp .zn. 26 Cdo/864/2004. Žalobca mal teda za to, že bola splnená podmienka dôjdenia tohto právneho úkonu žalovanému. Ak sa totiž preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Ak je daná adresátovi objektívna (reálna) možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uloženú zásielku obsahujúcu právny úkon nastávajú hmotnoprávne účinky tohto právneho úkonu v okamihu, kedy adresát aj napriek uloženiu zásielky nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Žalobca tiež poukázal na znenie všeobecných obchodných podmienok a fikciu doručenia v desiaty deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. Žalobca doručoval listiny žalovanému a ten preukázateľne mal možnosť vyzdvihnúť si poštovú zásielku v odbernej lehote, avšak toto právo nevyužil, nakoľko sa zásielky vrátili. Žalobca nesúhlasil ani s tvrdeniami uvedenými v odpore žalovaného ohľadne konania veriteľa s odbornou starostlivosťou. Mal za to, že neporušil svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 zákona 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy č. 2203401584. Pred uzatvorením zmluvy skúmal platobnú schopnosť žiadateľa nasledovne:

- deklarovany pracovny pomer a príjem žiadateľa bol overený z externého nezávislého zdroja (Sociálna poisťovňa) a akceptovaný vo výške 1050 EUR,
- v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií,
- podľa dát z EOS KSI mal žiadateľ v čase posudzovania žiadosti evidovaný 1 uzatvorený spis,
- žiadateľ si uvádzal rodinný stav slobodný a žiadne vyživované deti,
- finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 7 000 EUR na 9 rokov s mesačnou splátkou vo výške 114 EUR + mesačné poisťné za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 10,10 EUR.

Žalovaný zmluvu podpísal a súhlasil s ňou, teda prejavil slobodnú vôľu uvedenú zmluvu uzatvoriť. Zmluvu tak nie je možné sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, pretože nie je splnená podmienka hrubého porušenia povinnosti §7 ods. 1 zákona č 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. K absencii predpokladov pre výpočet RPMN uviedol, že do zmluvy nemusí byť včlenený zložitý matematický vzorec pre výpočet RPMN a obligatornosť vzorca nepredpokladá ani sám zákon č. 129/2010 Z.z. ktorý mal zaviesť transpozíciu smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008. Účelom smernice bolo zavedenie transparentnosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch v členských štátoch EÚ. Žalobca sa v ďalšom obsahu vyjadrenia rozsiahlejšie vyjadril k výpočtu RPMN a predpokladom na výpočet RPMN a uzavrel, že tým, že matematický vzorec je uvedený v zákone č. 129/2010 Z.z., ide o údaj dostupný a známy každému občanovi Slovenskej republiky. V prílohe smernice ako aj zákona je jasne uvedená legenda, z ktorej je zrejmé, ktoré údaje sú potrebné pre dopracovanie sa k výsledku podľa smernice. Žalobca poprel, že by v zmluve chýbali predpoklady pre výpočet RPMN, pretože sú v

zmluve výslovne uvedené, a to v závere bodu 2.2 zmluvy v nasledujúcom znení: „Predpoklady výpočtu RPMN: RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že Dlžníkovi bude poskytnutý úver v schválenej výške jednorazovo v deň uzavretia ZoÚ, ZoÚ zostane platná dohodnutý čas a Dlžník/Spoludlžník a Banka budú plniť svoje povinnosti za podmienok a lehotách ustanovených v ZoÚ. Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady Dlžníka spojené so ZoÚ s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v ZoÚ“. Z uvedeného vzorca ako aj predpokladu uvedeného priamo v zmluve je podľa žalobcu zrejmé, že predpokladmi pre výpočet RPMN v zmluve sú: výška čerpaného úveru, dátum čerpania, počet a výška splátok. Pre laika je možnosť overenia výpočtu prostredníctvom vzorca prakticky vylúčená vzhľadom na zložitosť vzorca. Pre účely rámcovej kontroly výšky RPMN bežne siahajú spotrebiteľia po interaktívnych kalkulačkách dostupných na rôznych webových stránkach medzi nimi aj po interaktívnej kalkulačke zverejnenej na webovej stránke : H., na ktorú odkazuje prostredníctvom svojej stránky aj samotná Národná banka Slovenska. V nadväznosti na uvedené, správnosť, resp. nesprávnosť RPMN vie posúdiť práve táto inštitúcia, ktorá vykonáva dohľad nad subjektami finančného trhu. K spomínaným interaktívnym kalkulačkám, žalobca dodal, že predpoklady pre výpočet RPMN možno vyvodiť aj zo vstupných údajov, ktoré tieto kalkulačky vyžadujú: dátum pôžičky, výška pôžičky, periodicita splátok, počet splátok, výška splátok, iné dodatočné náklady. dodal, že ide len o akýsi rámcový kontrolný mechanizmus, a teda výsledok z interaktívnej kalkulačky nemožno brať ako záväznú výšku RPMN, nakoľko je potrebné rátať s možnými odchýlkami, ktoré môžu vzniknúť zadaním nesprávnych vstupných hodnôt, ktoré mohol používateľ takejto kalkulačky zle vyhodnotiť alebo interpretovať alebo kalkulačka neráta s osobitosťami vstupných informácií, ako je konkrétne v tomto prípade rozdielna výška poslednej splátky. I. počíta s konštantnou výškou splátky, čo vedie k nesúladu v porovnaných údajoch RPMN. Žalobca mal za to, že dostatočne preukázal, že RPMN je v zmluve uvedená správne, a v zmluve sa nachádzajú všetky predpoklady použité pri výpočte RPMN.

Žalovaný v duplike zo dňa 25.11.2021 zotrval na návrhu, aby súd žalobu zamietol. Zotrval taktiež na tvrdení, že mu výzva a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nikdy neboli doručené. Poukázal na to, že v zmluve má uvedené bydlisko C. B. XXX, pričom zásielky, ktoré mu žalobca doručoval, boli uložené na pošte Bratislava 49. Zopakoval svoju argumentáciu o nesprávnej RPMN a absencii predpokladov pre výpočet RPMN. Ohľadom skúmania bonity sa nad rámec toho, čo už uviedol v odpore, vyjadril k listine zo dňa 16.03.2015, ktorú žalobca dodatočne predložil. Mal za to, že predmetná listina s jeho osobou nemá žiaden súvis a nemôže byť relevantným podkladom pre deklarovanie jeho príjmu, záväzkov, či rodinného stavu. Záverom zopakoval tiež argumentáciou ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve a žiadosť o prípadné umožnenie splatenia dlhu v splátkach.

Podaním zo dňa 03.12.2021 žalobca doplnil svoje vyjadrenie ohľadom skúmania bonity spotrebiteľa pred poskytnutím úveru. Uviedol, že žalobca skúmal platobnú schopnosť žalovaného formou overenia príjmu a záväzkov dopytom do Sociálnej poisťovne, spoločného registra bankových informácií, či databázy EOS. Výstup zo SRBI zmenil formu a obsahuje formulácie a označenia v cudzom jazyku, dôsledkom čoho je náročnejšie čítanie údajov z registra. V prvej časti reportu sú podstatné údaje a súhrnné dáta pre posúdenie platobnej schopnosti overovanej osoby v registri. Následne sú uvedené údaje o počte zažiadanych záväzkov, t.j. žiadostí, počet odmietnutých, počet nedokonaných záväzkov, v tomto prípade ide o tzv. stornované žiadosti, počet ukončených záväzkov, či už predčasne alebo uplynutím doby. Jednotlivé okolnosti záväzku označujú anglické výrazy „of living“, „of refused“, „of renounced“, „of terminated“, „of requested“, ktoré súd použité pre záväzky – contracts, ako aj pre splátky – instalments, alebo aj pre kartové záväzky alebo úkony – Cardsum. Žalovaný mal v čase overovania dva aktívne trvajúce záväzky, ktorých celková výška splátok bola 537 EUR (235 + 299) a do konečnej splatnosti týchto záväzkov ostával celkový počet splátok 119 a 298, teda celkom 198 mesiacov splácania. Úhrnný zostatok záväzku predstavoval 65 231 EUR. Záväzky v úhrnnej výške 537 EUR k príjmu 1 050 EUR v kontexte tej skutočnosti, že úver bol účelovým úverom poskytnutým na splatenie iných záväzkov, boli viac než akceptovateľné a platobná schopnosť by bola vyhovujúca aj za aktuálnych podmienok, ktoré sa vzhľadom na vývoj zadĺženosti obyvateľstva a ekonomický stav krajiny neustále mení. V reporte zo Sociálnej poisťovne žalobca objasnil, že odpoveď s označením „0“ predstavuje zápornú odpoveď, s označením „1“ kladnú odpoveď a s označením „9“ ak odpoveď nebolo možné dopytom overiť.

Uznesením č.k. 17Csp/35/2021-132 zo dňa 07.12.2022 tunajší súd pripustil na návrh žalobcu zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že na miesto dovtedajšieho žalobcu 365.bank, a.s. vstúpil žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku.

Podaním zo dňa 30.01.2023 žalobca okrem ospravedlnenia neúčasti z pojednávania zhrnul svoju doterajšiu argumentáciu, pričom poukázal na to, že banka postupovala v súlade so zmluvou, v súlade s § 53 ods. 9 OZ a § 65 OZ. Posledná výzva pred zosplatením zo dňa 04.11.2019, ktorou bol žalovaný vyzvaný na úhradu 565,78 EUR a upozornený na možnosť zosplatenia úveru, bola zaslaná do dispozičnej sféry žalovaného doporučené pod číslom zásielky RE650350005SK a odosielateľovi sa vrátila späť 11.11.2019. Výzva zo dňa 02.12.2019 bola žalovanému zaslaná doporučené dňa 03.12.2019 pod číslom zásielky UC232676800SK a odosielateľovi sa vrátila späť dňa 30.12.2019 z dôvodu, že si adresát neprevzal zásielku v odbernej lehote. Právny predchodca žalobcu (banka) vyzval žalovaného dňa 19.06.2019 na zaplatenie sumy 5 154,91 EUR pozostávajúcej z istiny 4 903,66 EUR, zmluvných úrokov 233,25 EUR a poplatkov za upomienky 18 EUR. Po vyhlásení predčasnej splatnosti právny predchodca žalobcu prijal plnenie v sume 1 236,74 EUR (478,51 dňa 04.12.2019, 266,34 EUR dňa 03.06.2020 a 491,89 EUR dňa 03.07.2020). Pohľadávka tak predstavuje sumu 3 666,92 EUR s príslušenstvom Poukázal tiež na to, že postúpenie pohľadávky banky bolo v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky 03.10.2022 viac ako 90 dní v omeškaní napriek výzve banky zo dňa 02.12.2019. Čo sa týka splnenia povinnosti preverenia schopnosti žalovaného splácať úver poukázal na podania svojho právneho predchodcu a napokon ohľadom predpokladov na výpočet RPMN poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/183/2020. Taktiež uviedol, že webová kalkulačka na stránke D. počíta iba so splátkami buď na začiatku alebo na konci mesiaca, hoci v tomto prípade bola splatnosť splátok dojednaná k 10. dňu v mesiaci.

Na pojednávaní dňa 31.01.2023, ktoré súd vykonal v súlade s § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalobcu, súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami (na čl. 5 podací hárok č. J. XXXXXXXXXX, na čl. 6 podací hárok č. J. XXXXXXXXXX, na čl. 7 podací hárok č. J. XXXXXXXXXX, na čl. 8 predžalobná výzva z 26.5.2021, na čl. 9 upozornenie výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 4.11.2019, na čl. 10 výzva za úhradu dlžnej sumy z 2.12.2019, na čl. 11 zmluva o úvere lepšia splátka zo dňa 17.3.2015, na čl. 13 splátkový kalendár k predmetnej zmluve, resp. rozpis splátok, na čl. 14 aktuálny stav úveru ku dňu 31.5.2021 v rozsahu 4 strán, na čl. 24 žiadosť o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy z 12.10.2016, na čl. 24 rubovej strany príloha predmetnej žiadosti, a to dohoda o zrážkach zo mzdy zo 17.3.2015, na čl. 25 výpis z interného systému o externých prevodoch týkajúce sa zrážok zo mzdy žalovaného, na čl. 38 report z EOS KSI, na čl. 39 report zo Sociálnej poisťovne zo 16.3.2015, na čl. 43 výpis zo sledovania zásielok Slovenskej pošty k zásielke podacieho čísla K. XXXXXXXXXXSK, na čl. 44 výpis zo sledovania zásielok k zásielke podacieho čísla C., na čl. 64 až 74 výpis z registra klientskych informácií, na čl. 114 zmluva o postúpení pohľadávok č. II 2022 zo dňa 3.10.2022, na čl. 119 súhlas postupníka so vstupom do konania, na čl. 121 potvrdenie o splnení záväzku zo 4.11.2022, na čl. 124 príloha k zmluve o postúpení pohľadávok a ďalej vrátená zásielka, ktorá sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila dňa 27.12.2019, vrátená zásielka, ktorá sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila dňa 7.11.2019, upozornenie – výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo 4.11.2019, spolu s vrátenou zásielkou, ktorá sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila 27.12.2019, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky z 9.11.2022, výpisy z prepočtu RPMN zo súdneho registra s hodnotami 17,69 % a 14,90 %), oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán i ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu – Poštová banka, a.s., neskôr podnikajúca pod obchodným menom 365.bank, a.s. – uzavrel so žalovaným dňa 17.03.2015 zmluvu o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanému poskytol úver na sumu 7 000 EUR za nasledovných podmienok: výška mesačnej úhrady 124,10 EUR, náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 10,10 EUR, úroková sadzba 13,90 % ročne, RPMN 14,82 %, priemerná RPMN 10,28 %, celková čiastka úveru 12 252,14 EUR, splatnosť prvej splátky 10.04.2015, splatnosť ďalších splátok vždy k 10. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 10.03.2024, počet mesačných splátok 108. V zmysle predloženého

rozpisu splátok vyplýva, že posledná splátka splatná dňa 10.03.2024 by mala byť iba vo výške 64,24 EUR.

Právny predchodca žalobcu zaslal dňa 5.11.2019 žalovanému na adresu L. M. XX, M. XX upozornenie – výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 04.11.2019, ktorá sa mu ale dňa 11.11.2019 vrátila z dôvodu, že adresát bol neznámy. V predmetnej výzve vyčíslil pohľadávku po splatnosti, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace po splatnosti, vo výške 565,78 EUR a žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru v prípade, že dlh nebude uhradený. Následne dňa 05.12.2019 zaslal žalovanému na adresu L. M. XX, M. XX výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 02.12.2019, ktorá sa mu ale dňa 30.12.2019 vrátila z dôvodu, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Z uvedenej výzvy vyplýva, že ku dňu 02.12.2019 bola zosplatená čiastka v celkovej výške 5 154,91 EUR, pozostávajúca z dlžnej istiny 4 903,66 EUR, úroku 233,26 EUR a poplatkov 18 EUR.

Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaný mal čerpať 7 000 EUR, uhradiť 2 623,84 EUR, nezaplatené splátky mali predstavovať 4 998,08 EUR a dohodnutá splátka (i s poistením) mala predstavovať sumu 105 EUR, pričom žalovaný priebežne do septembra 2016 hradil splátku 105 EUR mesačne a poisťné 10,10 EUR mesačne, následne už hradil iba mesačnú splátku 105 EUR. Už v máji 2015 sa prvýkrát dostal do krátkodobého omeškania s úhradou, následne tiež v januári a apríli 2016, a potom dlhodobejšie v júli, auguste, septembri i októbri 2016. Z výpisu z úverového účtu (č.i. 14 rubová strana) vyplýva, že žalovaný uhradil spolu sumu 6 449,46 EUR.

Z tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti uhradil sumy 478,51 EUR dňa 04.12.2019, 266,34 EUR dňa 03.06.2020 a 491,89 EUR dňa 03.07.2020.

Čo sa týka skúmania bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere z reportu zo Sociálnej poisťovne zo dňa 16.03.2015 vyplýva, že žalovaný bol zamestnaný a mal priemerný vymeriavací základ za posledných 3 mesiacov aspoň 945 EUR. Z výpisu z registra klientských informácií vyplýva, že žalovaný mal v čase reportu dva existujúce úvery – jeden s mesačnou splátkou 235 EUR, kde mu ostávalo zaplatiť ešte 119 splátok, a druhý so splátkou 299 EUR, kde mu ostávalo ešte zaplatiť 198 splátok. Zostávajúca suma nesplatených úverov bola vo výške 17 071 EUR a 48 160 EUR, t.j. spolu 65 231 EUR. Žalovaný mal tiež existujúci jeden nesplátkový úver s limitom 1 500 EUR.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2022 zo dňa 03.10.2022 pôvodný veriteľ – 365.bank, a.s. postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, čo bolo žalovanému oznámené podaním zo dňa 09.11.2022. Zistený skutkový stav súd nasledovne právne posúdil:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úver.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase postúpenia pohľadávky práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V predmetnej veci bolo vzhľadom na povahu účastníkov úverovej zmluvy nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podliehajúca právnej úprave obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj príslušnej právnej úprave spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku a zákonu č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Vzhľadom na znenie ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018 súd sa v prvom rade musel vysporiadať s otázkou, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré žalobca žiada priznať je alebo nie je premlčané. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že prvá omeškaná splátka, kvôli ktorej vôbec zo strany poskytovateľa úveru mohlo dôjsť k zosplateniu úveru (najstaršia omeškaná splátka) bola splatná dňa 10.05.2019 (vychádzajúc z výšky pohľadávky uvedenej vo výzve zo dňa 04.11.2019) a žaloba bola podaná dňa 04.08.2021, nároky, ktoré sú predmetom tohto sporu nie sú premlčané, keďže ani od splatnosti nárokov do podania žaloby neuplynula všeobecná premlčacia lehota troch rokov.

Súd skúmal splnenie si povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ ex offa a k predloženiu dôkazov o splnení si tejto povinnosti bol žalobca vyzvaný a mal možnosť sa k nej vyjadriť. Súd podporne uvádza, že podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C – 679/18 (J.:J.:N.:XXXX:XXX): „Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.“

V zmysle § 7 a § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, ako aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Hoci v čase uzavretia zmluvy ešte nebol do ZoSÚ zakomponovaný celý rad usmernení v súvislosti s overovaním platobnej schopnosti spotrebiteľa, súd má za to, že už aj v tom čase zo zákona jasne vyplývala povinnosť veriteľa overovať úverovú schopnosť spotrebiteľa s dôrazom na jeho príjmy, výdavky a rodinný stav, ako aj dobu splácania, výšku úveru a prípadne aj jeho účel. Už aj v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývala zo zákona povinnosť veriteľa overovať bonitu klienta aj z príslušných databáz a registrov. Všeobecne pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že predmetnou povinnosťou veriteľa sa sleduje cieľ, ktorým je efektívne zamedzenie predlžovania spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov (databáz a registrov). Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektovej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

Súd mal v danom prípade za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní splnenia si povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Čo s týka príjmov na strane žalovaného, žalobca uvádzal, že vychádzal z overeného príjmu vo výške 1 050 EUR. Z reportu zo Sociálnej poisťovne však vyplýva overený vymeriavací základ 945 EUR mesačne za posledné tri mesiace. Keďže predmetný vymeriavací základ predstavuje vo svojej podstate hrubú mzdu, po odpočítaní povinných odvodov (predstavujúcich 9,4 % z hrubej mzdy) predstavuje overený čistý príjem iba sumu približne 856 EUR. Žalobca taktiež nepreukázal, že sa s odbornou starostlivosťou zaujímal o výdavky žalovaného. Síce preukázal, že získaval informácie o úverovom zaťažení žalovaného v SRBI, kde zistil dva existujúce úvery so úhrnnými splátkami 537 EUR mesačne (ktoré mali ešte trvať najmenej po dobu 119 mesiacov jeden a po dobu 198

mesiacov druhý). Nezaoberal sa však inými finančnými výdavkami žalovaného, nikde neuviedol, či si zisťoval od žalovaného iné finančné výdavky, ani nezdôvodnil, prečo by sa potenciálne mohlo vychádzať aspoň zo sumy životného minima. Pritom už aj za použitia životného minima, ktoré bolo v danom období vo výške 198,09 EUR, by žalobca dospel k úverovému preťaženiu žalovaného, keďže po odpočítaní splátok úverov a životného minima by žalovanému ostávala čiastka cca 120 EUR, a teda zostatok by nedosahoval ani hodnotu dojednanej mesačnej splátky vo výške 124,10 EUR. Pre úplnosť sa žiada dodať, že ani v zmluve, ani v iných dokumentoch predložených žalobcom sa nevyskytuje informácia, aký je jeho rodinný stav, či má žalovaný nejaké vyživovacie povinnosti a podobne.

Súd mal vzhľadom na uvedené za to, že veriteľ pri poskytnutí úveru nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle citovaného ustanovenia, pričom uzavrel, že už aj pri menej závažnom porušení zachovania odbornej starostlivosti pri posudzovaní bonity spotrebiteľa má toto za následok nemožnosť požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru (§ 11 ods. 2 ZoSÚ). Predčasné zosplatenie úveru zo dňa 02.12.2019 je tak z dôvodu rozporu so zákonom potrebné považovať za neplatné. Vo svetle uvedeného záveru o neplatnosti zosplatenia úveru pri konečnej splatnosti úveru dojednanej v zmysle zmluvy na 10.03.2024 je následne potrebné konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, a to s poukazom na neplatnosť postúpenia pohľadávky pre nenaplnenie podmienok platného postúpenia v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo ešte pred konečnou splatnosťou úveru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v spore.

Na okraj sa už žiada iba dodať, že súd sa ďalej nezaoberal otázkou správnosti údajov o RPMN a povinnými náležitosťami zmluvy, keďže prioritne bola vyriešená otázka, že žalobcovi nesvedčí hmotné právo.

Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP na základe pomeru úspechu v konaní tak, že plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

2 17Csp/35/2021

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.